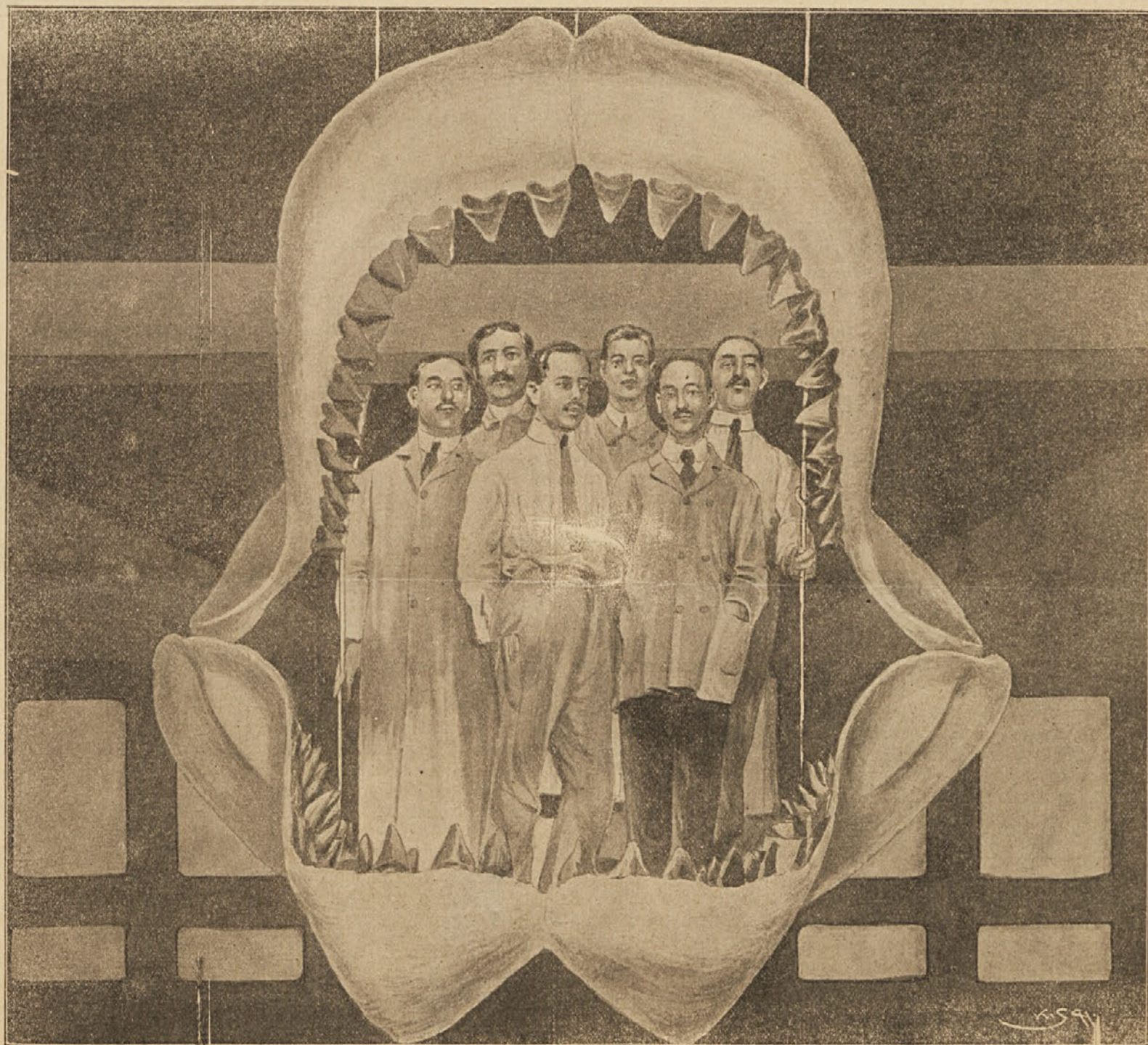




V Ljubljani, v petek, dne 26. maja 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1.80 1/2 leta K 3.50 celo leto K 7.— za inozemstvo: " " 2.30 " " 4.50 " " 9.—		Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.		Oglasnina za petitno vrsto enkrat 15 vin.. — Pri večkratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Posamezna številka 14 vinarjev.	Štev. 14.



Šest mož v žrelu velikanske ribe.

Oldřich S. Kóstelecký:

Ključ gospe Pri-Pru-Pre-

Iz češčine prevel Stanko Svetina.

(Dalje).

Da bi bil v hiši hišnik, ni niti veretno, ker drugače ne bi prihitela kuharica na Žofin iz Vinogradov. Gotovo je torej, da hišnika v hiši ni in da ga gospa Pra-Pro-Pri- ne priključuje z zvonjenjem, makari če zvonijo do jutra, kuharica pa bo spala kakor medved pozimi, in če ne bi spala, bo prepričana, da njena gospa gotovo ne zvonijo, ker ji je prinesla ključ na Žofin. In če ne pride gospa Pro-Pri-Pradomov, kaj pa bo delala? Ali naj gre z gospodičnami v hotel? Kdo ve, če imajo s seboj toliko denarja? In spati na dolg? Ali naj gredo torej h kakim svojim znanecem? Komaj pred tretjo uro pojdejo s plesa in ob treh ponoči delati obiske? Ali naj ostanejo na plesu do jutra, ko bodo zunaj zvonili voznički, ki pobirajo pepel? Ah, to pa še najmanj!...

Na čelu mu je vstal smrten pot. Na kom drugem bi tudi vstal.

Hodil sem po žofinskih dvoranah kakor oni v svetem pismu, ki je bil od rojstva hrom: na telesu in na duši sem bil zaradi tega ključa v pravem smislu besede s ključem. Pol ure sem skrivaj povpraševal svoje znance, če pozna kdo slučajno neko gospo Pri-Pru-Pre- iz Kralj. Vinogradov, ali kako se „ona tam“ ali „tale tam“ dama imenuje, toda zastonj. Nekatere dame sem sam vprašal in to gotovo zelo spodobno, če imajo ključ od hišnih vrat, toda skoro vse so mi rekle, samo da vsaka drugače, da me to prav nič ne briga, da, neka dama mi je navsezadnje še rekla z velikansko indignacijo: „No, dovolite, gospod, menda vendar ne mislite, da ste — na reduti!“ Kaj mi je torej preostajalo drugega, kot da pritrobim to gospo Pri-Pru-Pre-? Povem celo stvar tovarišu predsedniku, toda tovariš predsednik mi je odgovoril, da mi ne bo pritrobil, ampak da me vrže ven.

Zabavljanje hudobnih gospodov tovarišev iz odbora ni imelo ne konca ne kraja, da, neki dobrovoljček mi je celo rekel, da sem bil „ravnokar imenovan častnim hišnikom gospe Pro-Pri-Pra.“ Da napravim namah vsemu zabavljanju konec, sem oznanjal skoro vsakemu izmed teh dobrovoljčkov posebej, da sem „ono damo“ že našel in ji izročil ključ.

„Kako pa se je torej imenovala?“ vpraša eden izmed njih.

Odgovoril sem zelo razžaljen, kakor ona dama:

„No, dovolite, gospod, menda vendar ne mislite, da ste — na reduti!“

Potem sem šel tudi jaz plesat.

V začetku se mi je ključ gospe Pri-Pru-Pre- neprenehoma pojavljal pred nosom, toda čez četrto uro je izginil. Ta ključ seveda. Zakaj zabaval sem izvrstno z ljubdekletem, Roziko Strnadovo. Bila je malo naivna, toda to je vseeno. Pripovedovala mi je tudi, da je njen oče pek, da ima na Vinogradih dve hiši in da mamica ni mogla priti na ples, ker ima nahod. Jaz pa sem ji zopet pripovedoval, da sem slaven pisatelj, da na Vinogradih nimam sicer nobene hiše, toda druge tudi ne in da se še danes kesam, da se nisem šel učiti namesto za pisatelja za peka. Slednjič mi je zaupala, da hodi skoro vsako nedeljo „tam gori iz Vinogradov tja doli v Križanke pri mostu k veliki maši.“

„O, jej, jej, to je slučaj“, sem ji zaupal tudi, „tudi jaz hodim skoro vsako nedeljo tam gori iz Vinogradov tja doli v Križanke k veliki.“ Da, k veliki steklenici

križanskega piva doli k pivovarju v kleti, seveda nisem povedal, to vendar ne gre.

„Vi radi hodite v Križanke?“

„Ubiti se dam zanje.“

„Pojdite no?“

„In če dovolite, gospodična, se lahko včasih tam vidimo.“ (Razume se, da v cerkvi in ne v kleti.)

„Mislite?“

„Gotovo — to se pravi, če vam ne bo to neljubo.“

„Ah ne, meni ne bo to neljubo, toda vam.“

„Meni? Meni gotovo ne.“

„No, torej jaz pridem tja in bom hodila vedno k veliki nekoliko prej. Ali vi tudi?“

„Gotovo.“ (Razume se, da v cerkev in ne v klet.)

Rozika je nekoliko pomislila, potem pa je rekla:

„Vi me niste prej poznali, kajne ne?“

„Ne. In vi mene tudi ne, gospodična, kajne ne.“

„Ne. Toda opazila sem vas tu danes, takoj zvečer.“

„Ah, kako sem srečen! Ali smem vedeti, zakaj sem obrnil vašo pozornost nase?“

„Bili ste tako žalostni in smilili ste se mi.“

„Dobro srce imate, gospodična — jaz sem si to takoj mislil. Jaz sem sploh zelo žalosten.“

„Pojdite no? Zato hodite tako pogosto v Križanke?“

„Da.“

„Ali se tam potolažite?“

„Da.“

„A zakaj ste bili danes tako žalostni?“

Gotovo ne bom pripovedoval o svoji lastni nerodnosti, pripovedoval sem torej, da je danes vzel neki gospod od neke kuharice ključ od hišnih vrat za neko gospo, da ta gospod one gospe ne pozna, da sploh ne ve, kako se ona gospa imenuje, da sem radoveden, kako pride ona gospa z gospodičnami domov in da se mi je ona gospa z gospodičnami tako smilila, da bi bil kmalu zajokal.

„Vi imate tudi dobro srce,“ je rekla Rozika, a rekla je tudi, da se čudi, kako je mogel oni gospod biti „tak neumnež“ in vzeti ključ, ko niti ne ve, čegav je ključ.

Zabava z Roziko Strnadovo mi je nadomestila obup, muke in očitanja, ki bi jih imel, ako bi sedel kje na galeriji in premišljeval o milostljivosti posvetnega veselja in o hišnem ključu gospe Pri-Pru-Pre.

Okoli dveh sem se že ločil z Roziko Strnadovo.

„Zakaj odhajate tako hitro, gospodična?“ jo vprašam.

„Jaz ne, teta. Jaz bi še ostala tu.“

„Zakaj pa odhaja tako hitro milostljiva gospa teta?“

„Pravi, da imamo že dovolj tega. Toda to ni res, jaz nimam še dovolj tega.“

„Jaz tudi ne. Ah, kako sem srečen, gospodična, da sem vas —“ Hotel sem reči „spoznal“, toda v tem je nekdo zadaj trčil Roziko z zaprto pahljačo in rekel namesto mene:

„Že čakamo, Rozika.“

Bila je neka starejša dama. Uganil sem seveda takoj, da je to gotovo ona milostljiva gospa teta. Poklonil sem se torej spoštljivo in spodobno milostljivemu majestatu a s svojim angeljem sem se poslovil samo s pogledom, ki je govoril: „Torej na svidenje v nedeljo v Križankah!“

Hišni ključ gospe Pri-Pru-Pre- mi je začel zopet plesati pred nosom. Ako ne bi imel tako zelo dobrega srca, bi se ne zmešnil za usodo gospe Pri-Pru-Pre- in njenih

gospodičen prav nič, toda v svoji veliki usmiljenosti sem si znal gotovo dovolj živo predstaviti, kaj je to: iti ponoči s plesa domov in stati pred vrati do jutra. Hodil sem po dvorani, tupatam sem tudi plesal, kakor zlomljena lilija. Slednjič sem začel tako plesati, najbrže z desperacije da sem bil okoli treh v pravem vrtincu plesa. Ravno sem plesal s starejšo gospodično, ki je vedno govorila samo Da — Seveda — Morda — Nikoli. Ti njeni lakonični odgovori bi me gotovo spravili z ravnotežja, ako ne bi imel za ravnotežje preskrbljeno: v levem hlačnem žepu sem imel preklicani hišni ključ gospe Pri-Pru-Pre-, a v desnem žepu sem imel preklicani hišni ključ svoj, torej se je to izjednačilo. In vendar! Sam Bog ve, kako se je to zgodilo, da se je moje ravnotežje popolnoma preobrnilo: čisto na lepem drc! — bums! — bac — že ležim s plesalko na tleh, To se mi še ni pripetilo, ne spominjam se.

V prvem trenutku nisem niti vedel natanko, da ležim s plesalko na tleh; zdelo se mi je, da se še vedno menjuje da — ne — morda — seveda — nikoli in šele čez nekaj časa sem spoznal, da je res „da“.

Moja prva misel je bila na Križanke.

Plesalka, revica, se je že davno oddaljila, ko sem se jaz še vedno obračal na tleh. Slednjič sem za splošnega šuma in nepritajenega smeha vstal tudi jaz, splazil se z „lica mesta“ in odšel v samotni kot galerije. Oprl sem roki na stol in glavo v dlani in premišljeval o svoji žalostni usodi.

Čez nekaj časa me je prebudil — iz misli namreč — eden izmed tovarišev.

„Neka dama te čaka v mali dvorani,“ pravi.

Vedel sem seveda takoj, da je to ona dama, katero sem bil prej popolnoma po nedolžnem pripravil do padca.

„Bodi tako prijazen in ji reci,“ pravim, „da ne morem hoditi, da sem si zvil nogo.“

„Kaj pa se ti je zgodilo?“

„Ti ne veš tega?“

„Nič ne vem.“

„Nekaj sem plesal, niti vedel nisem, kaj, in nekoliko taktov sem doplesal s hrptom na tleh.“

„Ali si bil to ti?“

„In moja plesalka, da. tam boš priznal, da je bolje, ako ne grem k tej avdi-jenci. Jaz vendar ne morem za to. Menda se vendar ne bom da — ne — seveda — nikoli — s svojo plesalko nalašč valjal po tleh.“

Tovariš je odšel, toda čez pet minut je prišel zopet nazaj.

„To ni bila ona gospodična, s katero si se zvrnil.“

„Kdo pa je bil torej?“

„Gospodična Putreolova, hotela hišni ključ.“

„Pu — Pu — Pu — Pu — Putreolova! Da: Putreolova! Putreolova!“ sem se razveselil. „Hitro! — pusti me! — kje je?“

„Je že odšla.“

„Kam pa je odšla?! sem se naenkrat prenehal veseliti.“

„Kaj pa naj bi tam delala? Hotela je hišni ključ in jaz sem ji torej rekel, da si ga že davno dal gospej Putreolovi.“

Moje veliko veselje vsled pojava gospe Putreolove se je raztopilo kakor košček krasnega surovega masla na vročem krompirju, še preden sem ta vroči krompir pojedel.

„Kdo da je dal ključ že davno gospej Putreo — ?!“ sem vzkliknil.

„Saj si rekel, da ti.“

(Konec prihodnjič.)

Prihodnja številka prinese slike o pevski slavnosti „Hlahola“ v Pragi in pogreb g. Jelovškega na Vrhnikih. Klišejev od teh slik nam žal tvrdka radi praznika ni mogla izgotoviti za to številko.

Okamenela riba. Zbirke novojškega muzeja imajo marsikatero zanimivost. Med njimi je žrelo velikanske okamenela ribe, ki je bila izkopana v Ameriki. Zob ima 200. Žrelo je tako veliko, da ima v njem šest odraslih ljudi prostora, kakor se vidi na naslovni sliki. Riba je bila dolga 80 angleških čevljev.

† **Jindřich Mošna.** V Pragi je umrl dne 6. maja najstarejši češki igralec, zadnji iz slavne Tylove družbe, ljubljeneč celega naroda, član Narodnega gledališča Jindřich Mošna.



Jindřich Mošna (slika iz zadnje dobe).

Jindřich Mošna je bil rojen 1. avgusta 1837 v Karlinu pri Pragi, dočakal je torej 64 let. Ko je dovršil ljudsko šolo se je poprijel obrti. Odšel je leta 1855. na Dunaj, kjer je napravil prvi korak na gledališki oder. Leta 1859. je prišel spet v Prago, igral časih z diletanti, nato pa je pustil obrt in postal igralec iz poklica — pridružil se je Trokopovi gledališki družbi, od nje je šel k Štanderjevi družbi, od te pa k narodnemu gledališču. To je bilo leta 1864., ko se je češko gledališče oprostilo nemškega in postalo samostojno. V češkem narodnem gledališču si je kmalu pridobil slavo kot izvrsten komik. Ni bilo boljšega



Jindřich Mošna (pred praškim Nar. gledališčem).



Jindřich Mošna (v svojih najboljših vlogah).

in ga ne bo tako kmalu. Prav tako velik pa je bil Mošna tudi v karakternih ulogah.

Mošna je takorekoč do zadnjega trenutka igral na gledališču. Pred dvema letoma je obolel sicer na očeh, pa zdravniki so ga takrat ozdravili. In spet je lahko nastopil na odru. Pa kmalu so se pokazali začetki nove nevarne bolezni, ki je tudi napravila konec njegovemu življenju — raka na jeziku in v grlu.

Vkljub bolezni je bil Mošna do zadnjega trenutka pri dobri volji. Vedno je še upal, da ozdravi in da se spet pokaže na odru. Usoda je določila drugače... Pogreb umetnikov je pričal, kako priljubljen je bil on. Od Riegrovega in Dvořákovskega pogreba ni bilo takega. Vse je hotelo izkazati svojemu ljubljencu zadnjo čast: od navadnega delavca do visokega aristokrata.

Češka gledališka umetnost je z Mošno izgubila nenadomestljivo moč.

Zanimiva iznajdba Slovenca. Železnični uradnik v Ljubljani g. Zvonimir Masle je iznašel zelo zanimiv železničen aparat, takozvani „samodelujoči pokladalec pokalnih in svetlobnih signalov“, kakor nam ga kaže slika, ter je bil pred kratkem razstavljen v Ljubljani.

Ta aparat prepreča trčenje vlakov, ki bi nastalo, če bi strojevodja vsled megle, snežnega meteža, dima iz lokomotive, ugasnjene luči, nepazljivosti itd. ne opazil, da stoji signal „na stoj!“ — torej, da proga pred njim ni prosta.

Aparat je kovinast. Na valjih lahko tekoče, deloma zobato kolo se ujema z nad njim ležečim orožnim drogom, na konci katerega je pritrjen pokalni in svetlobni signal (patrona). Če stoji kolo v normalnem stanju, kroži v aparatu skozi kontakt in elektromagnet električen tok, ki privlači na kolesu pritrjeno sidro in vzdržuje kolo v normalnem stanju. Če pa vlak ta tok prekine s tem, da pritiska na kontakt pod šino, — kar je pa možno le, če preti nevarnost, če stoji signal „na stoj!“ — spusti elektromagnet hipoma sidro na kolesu, močno, okrog kolesa zavito pero zavrti kolo, ki se ujema z zobmi prožnega droga in ga porine tako daleč ven, da obleži pokalni in svetlobni signal na železnični tračnici. Pri tem se pri sicer popolnoma zaprtem proti mokroti in prahu varnem aparatu odpre dvojne vrstice in se ena potem zapre, da ne odlete kosci pokalnega signala v aparat. Ob enem se aparat sam zavaruje, da ne more premakniti nihče več prožnega droga nazaj v aparat kot čuvaj, ki ima ključ od male

omarice. v katero je postavljen ta aparat. To doseže čuvaj z napravo zunaj aparata. Kakor hitro se sproženo kolo zavrti, zadene na kolesu pritrjeno sidro na menjalo električnega toka in sklene takoj nov trajen tok. Tudi ta tok je v zvezi s postajo, kjer zazvoni v znamenje takoj elek-



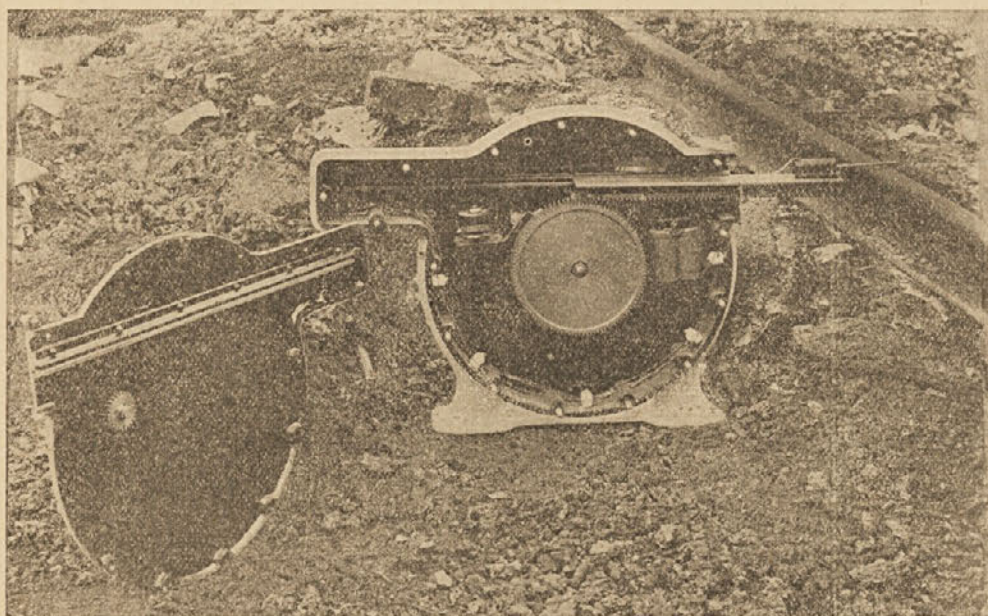
Jindřich Mošna (slika iz mlajših let).

trični zvonec in alarmira tako dolgo, dokler nista postavljena dva, kakih 10 m si oddaljena in električno med seboj zvezana aparata, v svojo normalno lego.



Zvonimir Masle.

Seveda se aparata istočasno sprožita in položita vsak po en pokalni in svetlobni signal na železnično tračnico. Aparatov pa ni moč nikakor postaviti nazaj v normalno lego, če bi pozabil nataktni čuvaj le en pokalni in svetlobni signal, ali če bi bil



Samodelujoči pokladalec pokalnih in svetlobnih signalov.

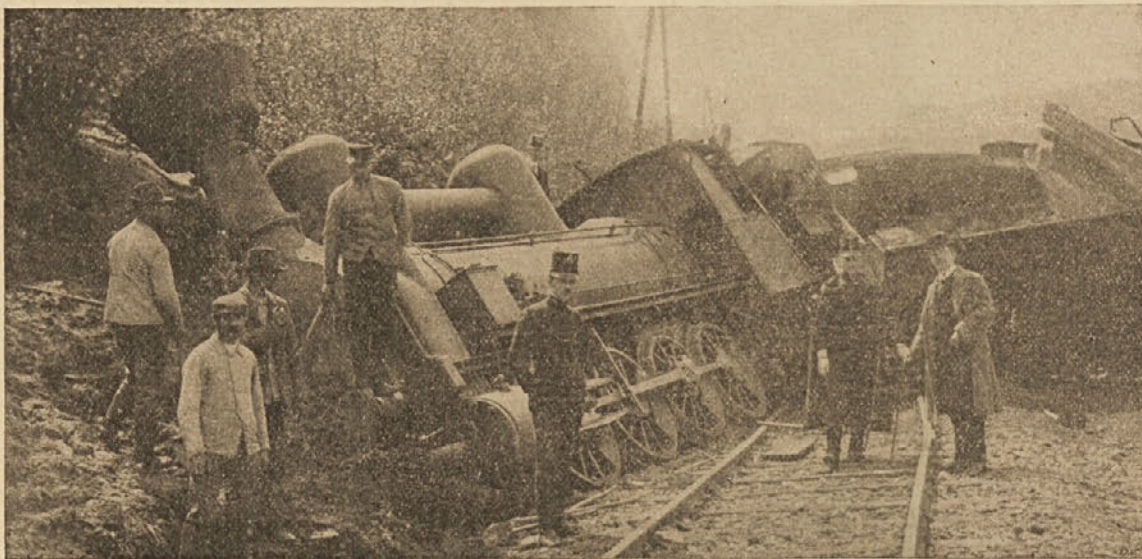
le en pokalni signal že od vlaka poškodovan. Ta aparat pride v pločevinasto omarico, ki je vzdana v beton poleg tira. V mali razdalji pred prvim aparatom pa je pritrjen pod železniško šino kontakt, ki je električno zvezan s prvim aparatom in s postajalnikom stoječega signala v postaji. Če bi peljal vlak mimo „na stoj!“ stoječega signala, sprožita se hipoma oba pokladalca in položita že istočasno vsak po en pokalni in svetlobni signal tik pred vlakom na železnično tračnico, ki se razleti vsak pod prvim kolesom lokomotive s silnim pokom in rdečim žarenjem, strojevodji in drugemu osebju v znamenje, da preti nevarnost in da je vlak nemudoma ustaviti.

Naprava se da rabiti na eno- in dvo-tirnih železnicah in nimajo nanjo vožnje železničnih vozičkov in dražin nobenega vpliva, ker se položi pokalni in svetlobni signali le v trenutku nevarnosti, ne ovirajo nobenega prometa in se ne pokvari, ker niso dežju in solcu izpostavljeni. Naprava ne potrebuje nobenega uslužbenca dotlej, dokler ni ustavila kakega vlaka, takrat pa alarmira postajo.

Gospod Zvonimir Masle, še mlad mož, rodom Kranjec, je iznašel tudi nekatere druge zanimive in koristne naprave, kakor napetnik, ki prepreča oškropljenje z blatom, higijenične posodice za sol in poper itd. V kratkem preseneti javnost z neko novo iznajdbo, katere pa še sedaj ne smemo izdati, ki bo storila v življenju velik korak naprej. Izumitelj se bavi tudi s pesništvom in pisateljevanjem. Njegov dramatični prvenec „Dan sprave“, ki je

izšel leta 1904, se je igral že na marsikaterem odru. Gospod Masle je zaveden Slovenec in njegove iznajdbe so v čast celemu slovenskemu narodu.

Velika železniška nezgoda pri Ustju ob Orlici na Moravskem. Dne 4. t. m. je bil na Moravskem velik vihar. Dež je lil



Velika železniška nezgoda pri Ustju ob Orlici na Moravskem.

curkoma in z gor so se podili celi veletoki vodâ, ki so seboj odnašali prst, grmovje, drevje, kamenje itd. In ta voda in to, kar je nosila seboj, je povzročilo pri Ustju ob Orlici veliko železniško nesrečo. Mase, ki jih je priplavila sabo voda, so namreč zasule progo in vlak, ki je ravno v tem pri-

vozil, je skočil s tira — vozil je namreč tako hitro, da ga ni bilo mogoče več ustaviti. V enem edinem trenutku je bila iz vlaka grmada podrtij. Šestnajst voz je skočilo s tira, lokomotiva se je zarila v hrib, kakor je razvidno na naši sliki. Pogled je bil grozen: razbite stave, vrata in okna vagonov, poleg vagonov kolesa, železni drogoviti itd. v strahoviti zmešnjavi. V najhujšem dežju so se pripeljali pomožni vlaki z zdravniško pomočjo za ranjence. Ti so bili trije: strojevodja vlaka in dva delavca. Šest delavcev pa je ležalo mrtvih pod razvalinami vlaka.

Ženska — čevljar. Gdč. Jožika Kapele je prva ženska, ki se je izučila čevljarstva obrti. Izučila se je pri g. Antonu Trtniku v Ljubljani in je napravila po prestani učni dobi za poskušnjo v navzočnosti čevljarstev mojstrov gg. Al. Erjavca, M. Oblaka. Al. Polanjkota, Gačnika in pomočnika Leop. Franka krasne ženske čevlje. Izpraševalna komisija ji je dala pohvalni red. Da bi se dosedaj katera ženska posvetila napornemu čevljarstvu obrtu, se še ni pripetilo na Slovenskem, niti celo v širni Avstriji. A kakor se v Ameriki nikdo ne sramuje nobenega težavnega in tudi ne najslabšega posla, bodisi delavec ali gospod, tako se tudi gdč. Jožika Kapele ni zdel ta posel prenaporen. Vsa čast ji, da je kot prva ženskega spola in celo



Gdč. Jožika Kapele kot prvi ženski čevljar.

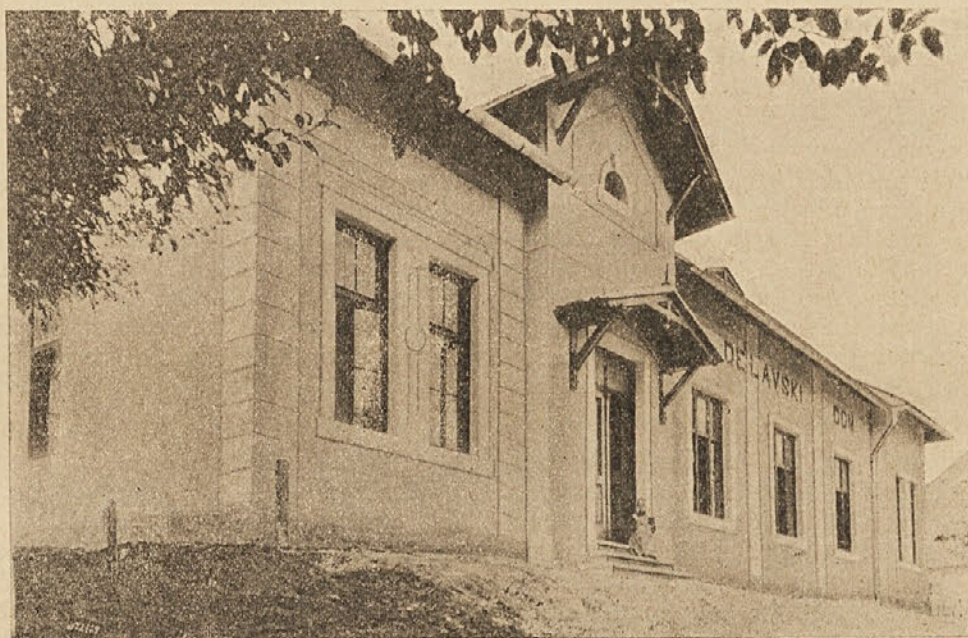
Slovenka pokazala svetu, da lahko ženska, če le hoče, doseže isto kar moški, bodisi z umom, bodisi s spretnostjo in delom svojih rok. Vrli pomočniki iskreno častimo in ji želimo v njeni stroki dobrega napredka.

Koristna ognja je oblast, se poje v pesmi Koseskega, ali gorje, če prestopi svoje meje. Kdo ga ukroti? Kdo zadrži njegovo uničujoče delo? In z grozo, trepatajočim srcem gleda človek to zdivjano naravno silo, plašno plane po noči iz spanja, ko ga prebudi klic: „Gori“. Veseli obrazi oblede, smeh umolkne ob tem klicu, in mesto radosti obvlada slehernega le trepet in s strahom gleda v krvavordeči plamen, kako se vpenja, sika v mogočnih žarečih jeziki. Tužnim očesom zre pogorelec na ostanke svoje imovine. Dolgoleten trud je bil uničen v hipu. Naša slika nam kaže nesrečo, ki se je zgodila letos na veliko soboto popoldan v Starinovivasi na Murskem polju. Veličastni aleluja je donel širom sveta, a Starinovaščanom je požar uprav takrat upepelil njih domove in imetje, dvanaest hiš je zgorelo. Rešili so komaj živino in nekaj malenkosti. Krasna pohištva, živež, obleka je postalo žrtev neukročenega požara. Malo pozno gre naše poročilo med svet, a s tem iskrenejšo

prošnjo za pomoč bednim pogorelcem iz Muropolja. Blagohotni prispevki naj se blagovolijo pošiljati na županstvo Stari-novavas, Sv. Križ pri Ljutomeru.

Koroška trdnjava v Podljubelju „De-lavski dom“. Danes prinašamo sliko prve narodne trdnjave, delavskega doma v Podljubelju, tik Borovelj v krasni Rožni dolini na Koroškem. Da se opomore večnemu pomanjkanju prostorov pri zborovanjih Slovencev v Rožu, kojim so nem-škutarski gostilničarji dosledno zapirali duri, se je rodila v srcu koroških rodo-ljubov misel, postaviti lastno hišo, veliko dovolj, da sprejme v svojih prostorih na slotine Slovencev, ki so žal, tuje v rodni domačiji. Leta 1908 se je delo dovršilo. Nasprotniki so preprečili slovesno otvo-ritev, in je na dan otvoritve moralo stra-žiti hišo 62 žandarjev pred slovenskimi janičarji.

Od tistega časa se je v domu priredilo že nešteto zborovanj in iger. Ljudstvo se probuja in rado zahaja k slovenskim pri-reditvam. Naša slika nam kaže vrle igralce v Milčinskega igri: „Cigani“. Tužnemu, a prebujajočemu Korotanu naš pozdrav.



Delavski dom v Podljubelju na Koroškem.

Drobiž.

Zaradi psa. Posestnik Werther v Bolzanu se je skregal z nekim Schmiedom zaradi svo-jega psa. Med prepirom se je Schmied tako razjezil, da je potegnil nož in Wertherja za-bodel. Ta je kmalu na to umrl.

Razburjen ženin. Zadnjič je imela biti poroka nekega 41 letnega trg. sluge. Pred po-roko pa se je sluga iz samega razburjenja tako napil, da ni mogel iz sobe, kaj šele v cerkev. Nevesta ga je zato ozmerjala. Ženin pa se je potem zastrupil. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Slovenske gospodinje ponovno opozar-jamo, da je edina pristno-domača cikorijska samo „Kolinska kavna primes“ iz Kolinske tovarne v Ljubljani. Ta kavna primes presega vse druge v vsakem oziru. Zato jo prav toplo priporočamo.

Social-političar. Angleški fin. minister David Lloyd George je predložil parlamentu zakonski načrt o zavarovanju delavcev za slučaj brezposelnosti in bolezni.

Sklicujte se pri nakupovanju na Slov. Ilustrovani Tednik.

Naročajte razglednice, ki jih izdaja „Slovenski Ilustrovani Tednik“.



Pogorišče v Starinovivasi na Murskem polju.

Nikotin v številkah. Množina niko-tina v naših smodkah je, v odstotkih iz-računana, sledeča: fine viržinke 2'51, braz. viržinke 2'11, portorike 1'81, brita-nike 1'68, regalitas 1'64, trabuke 1'60, operas 1'44, kube 1'35 in rositas 1'14.

je obsodila New York and East River Ferry Campany, da mora plačati Mrs. Downie 6000 dolarjev odškodnine, ker je njen mož pri delu na prevoznem brodu ponesrečil. Dne 5. maja 1909 je prišel z nogo med brod in steno ob piru ter mu je nogo tako zmečkalo, da so jo morali odrezati. Vsled zastrupljenja krvi je kmalu po operaciji umrl. Družba je ugovarjala, da je Downie bil sam kriv ne-sreče. En dolar našega denarja je 4'95 K. Žena je dobila torej 29.700 K odškodnine.

Žrtve dunajske borze. Pretekle dni je prišlo na Dunaju mnogo ljudi, ki na dunajski borzi z denarnimi papirji špekulirajo, ob vse svoje premoženje. Gre za delnice velikega podjetja, ki je znano pod imenom Skoda-werke. Ta družba ima največje podjetje za ulivanje železa topov in drugih potrebščin za vojsko; gradi tudi stroje, železnične vozove in drugo blago te vrste. Med delničarji se nahajajo ugledne in vplivne osebe, ki imajo velik vpliv ne samo na časopisje, ampak tudi na avstrijsko vlado. Vsaka delnica je vplačana z 200 K. Vrednost delnic pa je narasla lansko leto na 320 K. Ko je pa prišla vojna uprava z zahtevo, da se zgradi več bojnih ladij, so delnice te družbe silno poskočile; družba pričakuje namreč, da ji vojna uprava to delo, ki bi prineslo veliko dobička, nakloni. Špekulantje so se začeli za delnice zanimati in ko je avstrijsko-ogrska delegacija zahteve vojne uprave sprejela, je nastal velik lov na delnice. Vrednost teh je naenkrat poskočila na 827 K. Lastniki delnic so spravili v svet novico, da imajo pri oddajanju del za vojno mornarico glavno besedo ljudje, ki so sami lastniki delnic. Ljudje so šli na ta lim in tako so lastniki delnic, ki so jih prej za malen kosno vsoto nakupili, sedaj silno drago pro-

Absolutna množina nikotina je sledeča (v gramih): fine viržinke 0'15, britanike 0'10, regalitas 0'09, trabuke 0'08, operas, kube in portorike 0'07 in rositas 0'04.

Agitirajte in pošljite naročnino!

Delavčeva žena dobila 6000 dolarjev odškodnine. Porota v Queens County sodišču



Igralci igre „Cigani“ v Podljubelju na Koroškem.

Cementne cevi na stroji ali na roko iz-
vaja se v vseh merah, barvaste mozaik-
plošče za tlak, cementna opeka za dim-
nike itd. Zaloge cementa in stavbnega
materiala.

Kranjska betonska tovarna
TRIBUČ & KOMP. LJUBLJANA
Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šte. 296.

Stopnice, balkoni, ograje, stavebeni
material, krovne, vinski
votli zidaki, pokrivne plošče, ka-
nali itd. Edino zastopstvo „Durolita“
za Kranjsko.

dali in velikanske dobičke v žep spravili. Za vsako delnico so dobili po 500 K dobička. Kdor je imel 100 delnic, je naredil v nekaj mesecih 50.000 K dobička. Najbolj so se okoristili ravnatelji denarnih zavodov in pa razne banke, ki so bile v službi špekulantov. Naenkrat so pa začele delnice zelo padati, kupcev ni bilo od nikoder, ponudnikov pa veliko in banke so zopet pokupile delnice po precej nizki ceni. Za Dunaj je to velika nesreča. Kako se bo stvar končala, ne ve nihče.

Slovansko šolo ustanove v Belemgradu. Poučevali bodo vse slovanske jezike in vršila se bodo predavanja o kulturnih razmerah Slovanov.

Pogreznjeno mesto. Iz Londona poročajo od 5. aprila: Nenavadno močna visoka plima je bila ob Suffolskem obrežju in je odplovila sipine, tako da stoje danes hiše tik ob vodi, dočim so stale prej še 150 metrov daleč. Čudno je pa, da so valovi pri tem odkrili ostanke starega, deloma v morje pogreznjenega mesta Dunwich, kjer so našli na stotine srebrnih in zlatih novcev in vsakovrstnih okraskov. Mnogo novcev je še iz rimskega časa in iz 7. stoletja, ker je tukaj stoloval Sigebert, kralj vztočnih Sasov. Najdeni predmeti so baje velike vrednosti.

60.000 novih zvezd. Med mnogimi predmeti, s katerimi je Andrew Carnegie obdaril znanstvene zavode, se nahaja tudi novi teleskop, ki ga je Carnegie poklonil observatoriju na Mount-Wilsonu v Kaliforniji. O tej priliki omenja „Times“, da so astronomi tega observatorija odkrili že okolo 60.000 novih zvezd in nade je, da s pomočjo novega izvrstnega teleskopa znatno poraste to število.

Sredstvo proti tuberkulozi. — Iz Berlina poročajo, da je pariški bakteriolog profesor dr. Doyen iznašel novo sredstvo proti tuberkulozi. O tem novem sredstvu je došla

vest v javnost še le sedaj, ko je Doyen to sredstvo vsestransko poskušal na mnogih bolnikih. Novo sredstvo nosi ime „Mytohyssine“. Do sedaj so to sredstvo poskušali na 2080 tuberkuloznih bolnikih, a od teh da je povsem ozdravilo 1339.

Zasolila mu je.



Gizdalin: Gospodična, ali verjamete, da si postaneta s časoma v zakonu mož in žena jako podobna po obnašanju in celo tudi po licu.

Gospodična: Gospod, ne govorite tega, sicer Vas ne bo hotela nobena vzeti.

Leteči peklenski stroji. — Iz Londona poročajo: Znana Löwinger White izdelujeta z orožnim tehnikom Maximom male letalne stroje v vojaške svrhe, ki bi mogli nositi v zraku neizmerne množine razstreliva. Pri celi stvari gre za napravo pedenta k potom brezžičnim tokom vodljivim podmorskim čolnom, na katerih seveda ni moštva in ki v

bližini sovražnih ladij izpraznijo na mornarsko dno velike množine dinamita ter tako povzročajo pogubo sovražnim ladijam. Enake stroje mislijo izdelati omenjeni trije, seveda kot letalne stroje.

Iz Amerike. Slovenci v novojški naselbini nameravajo ustanoviti zvezo vseh slovenskih društev v Greater New Yorku.

Pametna naredba. Italijanski zbornici je bil predložen zakonski načrt, ki prepoveduje mladini kajenje. Pred 16. letom ne sme kaditi mladina ne svačice, ne smodk, ne tobaka; prepovedano je celo tobak nositi s seboj, ali ga imeti pri sebi. Učitelji, starši, pazniki in stražniki, mojstri in drugi smejo vse tobačne izdelke otrokom, ki še niso izpolnili 16. leto, konfiscirati.

Vse Slovence in sploh Slované, ki pridejo v Maribor opozarjamo na slovenske tvrdke, ki inserirajo v našem listu. Narodna dolžnost vsakega Slovenca je, da podpira slovenska podjetja. Zahajajte torej h Slovincem, ki vam ravno tako dobro in ceno postrežejo. Zapomnite si njihova imena in ulico, da jih boste vedeli poiskati, ko pridete v Maribor. Opozarjamo na inserate!

Čitajočemu občinstvu!

Mnogi so izrazili željo, naj bi priobčevali od humoresk vsakikrat vsaj celo stran in ne le pol strani kot doslej. Ustregli smo tej želji ter bomo odslej priobčevali na drugi strani humoreske, ker zadaj ne moremo pogrešati cele strani. Slov. Ilustrovani Tednik bo poleg aktualnih člankov in slik vedno prinašal tudi zanimivo zabavno čtivo. Z mnogih strani nam dohajajo laskava priznanja in trudili se bomo da bo naš list vedno zanimiv, zabaven in poučen. Slov. Ilustrovani Tednik si je pridobil že lepo število naročnikov in po tobakarnah

Zamán.

Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Nato pa jih je zbral, se malomarno vsedel in vsi so ga poslušali, marsikateri celo z nevoščljivostjo v duši. Njegove postave so bile tako žive, tako plastične; pod valom besed se je pretakala stobarvasta misel, lesketajoča se od dragotin nalik kači. Kadar je začel govoriti o ljubezni, čutil si vtrpanje ljubljene srca na svojem lastnem; ko je narastla v njem moč vneme, so hrumele njegove besede nalik gromu in misel, oslepljena od bliska, je trepetala prestrašena in kadar je v tistem vodopadu besed slikal nekakšne ganljive občutke, zdelo se ti je, da se razprostira po ozračju vonjava mirte in rož, da se razcveta praprot v mesečni noči in nekje izza gozda teče po rosi odmev deklečje pesmi.

Ha, imel je talent! Svobodno so padale od njega zale besede in zale misli, ne imajoč, zdelo se ti je, nikake zveze z njim samim. Bile so to cvetke na močvirju. Obenom je pojav humorja, v katerem se je nprstveni upadek kosal z brezsrčnostjo, pričal o tem najbolje.

„Ej, Augustinovič, Augustinovič!“ so mu govorili takrat tovariši, „kaj bi bil ti zmožen pri svojih sposobnostih vse učiniti, ko bi takšen zlod ne tičal v tebi!“

„Uprav radi tega ga hočem utopiti! Ali nimate kake pijače?“ jim je odgovoril.

Gustav je bil nekolikokrat navzoč na teh zborovanjih; ni pa imel rad Karvovskega, a to radi tega ne, ker so ga imeli radi vsi. Čim težavnejše je bilo njegovo življenje, čim večji oblaki so zakrivali obnebe njegove ljubezni, tem bolj je bil

občutljiv, tem bolj se je skisal. Strastne in nesrečne naklonjenosti imajo to lastnost, da vstvarjajo ravnoleglo strastno sovraštvo. Takšno sovraštvo, nenaperjeno na koga ali na kaj, je razjedalo tudi Gustavove prsi in tlelo v njih slično zublju. Sovražil je vse one, ki so imeli to, kar je čutil, da primanjkuje njemu. Čutil se je nekako poškodovanega in takšni značaji so privajeni plačevati slehrno krivico, naj se jim godi tudi le zgolj v teoriji.

Umaknil se je torej družbi mladine, dasiravno so edino le tam bila srca, ki so mogla utripati zanj. Znano mu je bilo to in navzlic temu, da je gojil sovraštvo do vseh, jih je vendarle ljubil, dasiravno se je pri tem zaprl v samega sebe.

Sočutje ga je poniževalo; povsod je slutil pomilovanje in se ga bal.

V ostalem je vedel tudi to, da mu je Švarc obljubil: ne zahajati več k Heleni. Ta novica ni prišla iz Švarcevih ust, marveč iz njegovih; sam jo je izbleknil v trenutku, ko je bil razdražen. Bilo je naravno, da je Švarca to v mnenju tovarišev visoko povzdignilo; Gustav se je močno ujedal nad tem. Med njim in Švarcem se je že razpenjal črn oblak nejevolje.

Vdova je čimdalje bolj silila in čimdalje strastnejše zahtevala, naj ji pripelje Švarca. V Gustavovih očeh se je vršila o njej zanj kaj zlokobna pravda. Potkanski se je čimdalje bolj poosobljal v tej novi postavi, se razprašil in zginil v njej. Polagoma in prav po dolgi ločitvi razvneto srce Helenino je čimdalje huje koprnelo po Švarcu, a to že zaradi njega samega. Nova doba vstajenja od mrtvih sreče za njo, nova doba za Gustava umrlih nadej, se je umikala polagoma, porivana z osorno roko neobhodne potrebe, rojena iz solz, slučajev in bolečin.

„Mogoče, da bom čez kratko miren!“ si je mislil. „Naj se zgodi kar se hoče, toda vdrugič ga ji ne pripeljem.“

Lahko se je slehrni domislil, kaj se godi pod refleksijo podobne vrste. Gustav si je mislil, da bo znal zaglušiti občutke z delom, toda bil je utrujen čimdalje bolj; srečne trenutke je imel samo v sanjah.

Nekoč se mu je sanjalo, da je klečal pri Heleni in poljuboval njene roke; razločno je čutil njene drage roke na lastnem srcu. Potem je v sanjarski vihri strasti naletel s svojimi ustmi na njena usta ... ter uprav trpel radi izobilja sreče ...

Nato je sledilo sprebujeenje.

Videl jo je vsak dan ... bil blizu nje, a zmerom tako daleč.

Pri tem pa je še opešal in shujšal; v očeh mu je vročinski žarel odsev neupogljive volje. Ta vročnica je sicer izčrpavala njegove moči, vsekako pa ga je še vzdržala na nogah.

„Radoveden sem, kaj bo?“ je momljal skozi spečene ustnice.

Bila pa je vsekako ena stran, uprav vzvišena, v tej mračni napetosti trpljenja.

Gustav ni sanjaril; smatral je življenje za takšno, kakršno je bilo, ne pa, kakor bi moglo biti. Navzlic svojemu slabemu zdravju je znal delati in delal je bolj, nego kdaj poprej. Da je pa mogel, prišedši od vdove, zasesti k delu, v to svrhu je potreboval dokaj moči — tako je premagoval samega sebe vsak dan. Nabiral je okrog sebe nekoliko sposobnejših glav in kakor v zoperstavljanje delovanju Vasilkoviča ustvaril krog, ter deloval izključno znanstveno. On in še druga dva so pisali slovnice lotiških jezikov ... on, navzlic neprestalih pričkanj s sodelavci, je stal temu opravi na čelu in to, kar je ukradel trpljenju, je še žrtvoval njej. Heleno je videl vsak dan. (Dalje prih.)

in knjigarnah se ga toliko proda, da že izhaja v 4000 izvodih, kar je za začetek posebno za slovenske razmere gotovo velikanski uspeh. Našemu listu je obstoj zagotovljen in zastoj so bile vse spletke in varali so se isti „rodoljubi“, ki se lista niso upali naročiti, ker so se bali za bornih par kronc, ki bi jih morali dati za naročnino.

Pridobili pa smo temveč naročnikov med istimi, ki se ne bijejo ob vsaki priliki na svoje rodoljubne slovenske prsi, a ki tvorijo maso slovenskega ljudstva.

Naznanjamo veselo vest, da smo ustanovili za Slov. Ilustrovani Tednik celo v daljni Ameriki podružnico, kar objavimo natančneje prihodnjic. Ker še naš list v domovini ni tako razširjen kakor bi lahko bil in kakor zasluži, obračamo se do vseh, ki nimajo ljubezni do slovenskega naroda le na jeziku, temveč ki delajo iz ljubezni do naroda za narod, da se čedalje bolj izobrazuje, da razširjajo naš list, da nam pridobivajo novih naročnikov. Koliko je še slovenskih gostilen, društev, brivnic itd., kjer še našega lista nimajo. Prijazna beseda o pravem času, pa bi se naročili tudi na „Slov. Ilustrovani Tednik“. Ali ne zahteva že narodna zavednost Slovencev, da zahtevajo po gostilnah, kavarnah, brivnicah i. dr. tudi „Slovenski Ilustrovani Tednik“, ko se jim uslužno ponujajo razni tuji listi! In na deželi bi si marsikdo naročil naš list, ko bi ga kdo opozoril nanj. Agitirajte za „Slovenski Ilustrovani Tednik“, saj s tem vršite slovensko kulturno delo. Kakor hitro pridobimo še en tisoč naročnikov, bomo list povečali. Agitirajte torej za „Slov. Ilustrovani Tednik“, da ga bomo mogli kmalu povečati in Vam več nuditi.

Uredništvo in upravništvo
„Slov. Ilustrovanega Tednika“.

Rešitev uganke v 13. štev.

Za to uganko nam je došlo sedem različnih rešitev in so vse pravilne.

Autorjeva rešitev je:

Dekle so prodajale jajca dvakrat in sicer:

1. je dobila za 7 jajec 1 v, in so ji ostala še 3 jajca
2. „ „ „ 28 „ 4 „ „ sta ji ostali še 2 jajci
3. „ „ „ 49 „ 7 „ „ ji je ostalo še 1 jajce.

Pri drugi prodaji so pa dobile za vsako jajce 3 v tako je dobila

1. dekla za 3 jajca 9 v, in prej 1 v je 10 v
2. „ „ 2 jajci 6 „ „ 4 „ „ „
3. „ „ 1 jajce 3 „ „ 7 „ „ „

Gospod Anton Tone je, kavarnar Evrope je pa rešil sledeče:

1. dekla je dala 7 jajec za 2 v, ostanejo 3 jajca
 2. „ „ „ 28 „ „ 8 „ „ ostaneta 2 jajci
 3. „ „ „ 49 „ „ 14 „ „ ostane 1 jajce
- ostala jajca pa so prodala vsako po 6 v in je prinesla vsaka dekla domov 20 v. Gospod Tone je rešil uganko glede točke druge povoljno.

Gdč. Angela Pegan in gdč. Rozi Bolte v Ljubljani sta pa rešili to uganko najenostavnejše in najbolje. „Dekleta so si zamenjala jajca in tako ista prodala vse po isti ceni in prinesla enako vsoto denarja gospodinji.

Gospod Ivan Lavrenčič, dijak v Gorici in gospod Ivan Suštar v Ljubljani sta rešila: Vsaka dekla je prinesla domov 1 K 50 v in je prodala

1. 10 jajec vsako po 15 v
2. 30 „ „ „ 5 „
3. 50 „ „ „ 3 „

Točka 2. uganke ni rešena prav, ker se jajca niso prodala po isti ceni.

Gospod Viktor Metlikovec v Volčjem gradu pri Komnu je pa rešil tako: 1. dekla je prodala 1 jajce po 4 v, 9 jajc pa vsako po 24 v je K 220; 2. dekla je prodala 25 jajc po 4 v, 5 jajc pa vsako po 24 v je K 220; 3. dekla je prodala 49 jajc po 4 v, 1 jajce pa za 24 v je K 220.

Tudi gospod Metlikovec je rešil glede na točko 2. uganko prav dobro.

Nova računska uganka.

A in B imata piščance. Ako da A Bu enega, potem imata oba enako število. Če pa da B Au enega, ima A še enkrat toliko, kakor B.

Vsem sotrudnikom iskrena hvala za poslane slike. Priobčimo je, kakor hitro bo mogoče in prostor, ker moramo upoštevati v prvi vrsti dogodke, ki so pomembni in ki hitro zastarijo.

Zahtevajte po vseh gostilnah, kavarnah, brivnicah itd. „Slovenski Ilustrovani Tednik“. Če ga nimajo, naj ga naroče!

Solnčniki
in dežniki
radi velikanske zaloge
po vsaki poljubni ceni.
JOS. VIDMAR, Pred škofijo 19.

Železnato vino
c. kr. dvorni založnik
papežev dvorni založnik
lekarnarja PICCOLIJA v Ljubljani
vsebuje
za slabokrvne in nervozne osebe,
za blede, slabotne otroke, za
lahko prebavljiv železnat izdelek.
Polovična steklenica K 2.—. Poštni
zavoj (4 steklenice) franko zavoj in
poština, stane K 8.40. Naročila po
povzetju.

Ne kupujte drugzega zoper
kašelj
hripavost, katare, zasliženje in
dušljevi kašelj, kakor fino okusne
Kaiserjeve prsne karamele

s „trema jelkami“. 5900 notarsko poverjenih izpričeval, zdravnikov in privatnikov gotov uspeh. — Zavoj 20 in 40 vin. Skatlje 60 vin. se dobiva v vseh lekarnah in mirodilnicah.

Pension „Vila Celestina“ v Opatiji.
ob kralja Karola promenadi
na novo urejene elegantne sobe z balkoni za eno ali več oseb, s hrano, ali tudi brez hrane. Električna razsvetljava ter kopališče v vili. Dobra pitna voda iz Učke. Krasen razgled na morje in okolico, na razpolago je tudi vporaba vrta. Pension se nahaja v lepem mirnem kraju Opatije v bližini morja. Cene nizke! Domača postrežba! Priporoča se **R. JUVAN, Opatija. „Svoji k svojim“.**

Citrarji dobijo franko zvezek krasnih in milih slovenskih napevov za citre s slovenskim besedilom, če pošljejo vsoto 50 vinarjev v znamkah na naslov Josip Sorg, Dunaj XII/4, Kantakuzinostrasse 68. — Pregled od 100 :: pesmi se pošiljajo brezplačno. ::

Modni salon Ozmec & Vičič

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 4.
Bogata zaloga vsakovrstnih damskih in otroških klobukov. Žalni klobuki vedno v zalogi.

1911 Modni cefiri 1911

laneni in bombažasti kanafasi, inleti, rjuhe, damasti, kriseti, brisači, robci za poletno sezono, batisti, atlasi, deleni, svila, višnjeva tkanina, blago za damske in moške obleke kupiti najceneje pri izdelovalcu

Jaroslav Marek, tkalnica in razpošiljalnica
v Bisti štev. 46 pri Novem mestu ob M., Češko.

Vzorci se pošiljajo zastonj in poštne prosto. — Dopisuje se slovenski. — V enem letu nad 300 priznalic iz Slovenije.

V Narodni kavarni v Ljubljani
svira vsak dan
damška kapela
Vstopnina prosta. Za obilen obisk se priporoča Fran Krapež.

Čudež ameriške industrije
izumljeno je novo

Adirno pero („Maxim“)

s pisalno pripravo za črnilo in svinčnik.

Ta posebno duhovito sestavljen aparat služi za hitro in gotovo seštevanje in so njegove glavne prednosti ob najpreprostejši uporabi in brezhibnem funkcioniranju: na eni strani veliko razbremenjenje možgan, ker se celo pri zdržema večurnem delu z Maximom ne občuti nobeno živčno utrujenje, ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena enemu komadu za lahko umljivim natančnim navodilom K 10.60 po povzetju, ako se, vpošlje denar naprej K 10.

Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber, Dunaj II./8., Ennsgrasse št. 12. Iq.

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglašujte v njem!

FRANC PLETERŠEK,

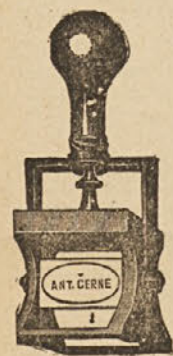
Maribor, Koroška ulica št. 10.

Bogata zaloga politiranega in motnega pohištva iz trdega, kakor tudi mehkega lesa za spalnice, jedilnice in kuhinjskega pohištva. — Divani, žimnice, stoli in ogledala.

Železne otroške postelje po najnižjih canah.

Ignac Božič, krojač za gospe in dame,
Maribor, Tegethoffova cesta št. 16.
Velika zaloga angleškega blaga.

Odlikovan na razstavi v Parizu leta 1911 z zlato kolajno.



Stampilije

vseh vrst za
urade, društva, trgovce itd.

ANTON ČERNE

graver in izdelovatelj kavčukovih
stampilij

Ljubljana, Stari trg 20

Ceniki franko.

Slovenski volileci! = Volite narodno
špecerijsko trgovino

ALOJZ ŠUMENJAK,
v lastni hiši, Maribor, Tegethoffova cesta 57.

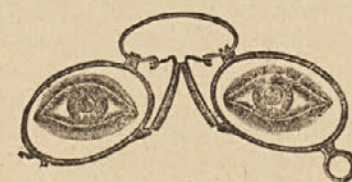
Velika zaloga vsega blaga, ki se prodaja v prid družbi
sv. Cirila in Metoda in v korist obmejnim Slovincem.

Postrežba točna in solidna! Slovenci: Svoji k svojim!

Pijte samo **Tolstovršsko slatino**
ki se naroča v Tolstevrhu p. Guštanj (Koroško).

Izprašani optik FR. P. ZAJEC

:: LJUBLJANA, Stari trg št. 26. ::



priporoča svoj
dobro urejeni

optični zavod

očala, ščipalce,
daljnogleda, to-
plomerje i. t. d.

Nadalje priporoča svojo veliko zalogo
švicarskih ur, zlatnine in sre-
brnine, gramofone od 25 K na-
prej, tudi na mesečne obroke.

Plošče vseh vrst in v vseh jezikih
od K 250 naprej. — Cenik brezplačno.



*Ali ste nam že pridobili novega
naročnika?*

Na drobno! — Na debelo!

Slovenci pozor!

Vsi zavedni Slovenci, trgovci, društva, krajni
šolski sveti, občine, župnišča i. t. d., naj naročijo svoje
potrebščine, kakor šolske tiskovine, zvezke, trgovske
knjige, Ciril in Metodovo črnilo, pisalni papir, svinč-
nike, peresa, razglednice, slovanske igralne, karte,
konfeti, kače, lampijone, srečke, okraske i. t. d. vedno
le v znani narodni trgovini

WILKO WEIXL,

Maribor (Štajersko), Gosposka ulica št. 33.

Postrežba točna, cene nizke, izbira velikanska!



Lekarnarja A. THIERRY-jev BALZAM.

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno. Vsaka potvoritev, ponarejanje in
vsak prekup drugega balzama s prevrtljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasluje in strogo kaznuje.
Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, bljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu,
bolečinah v prsih, boleznih na pljučih, posebno pri influenci, žledodčnih boleznih, vnetju jeter in vranice,
slabi prebavi, telesnemu zoporu, zobobolu in ustnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd.

12/2 ali 6/1 ali ena velika posebna steklenica K 5.

Lekarnarja THIERRY-jevo edino pristno mazilo iz vrtnice
je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjeve (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse
nečistote v telo vrinile se reči in stori, da so bolešne operacije nepotrebne. Zdravi tudi
pri zastarelih ranah itd. Dve škatli staneta K 360.

Kupi se: Lekarna pri angelju varuhu,
Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinskih mirodilnicah



R. DIEHL, veležganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane
štajerske slivovke, tropinovca, brinovca,
borovničarja, vinskega žganja in domačega
konjaka.

B. Götzl, Ljubljana skladišče oblek domačega izdelka za gospe in dečke.
Velika izbira tu- in inozemskega blaga za obleke po meri.
:: Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8. :: ■ Solidna postrežba. ■ Vedno nizke cene. ■

Delniška glavica
5,000.000 kron.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Rezervni fond nad
610.000 kron.

Stritarjeva ulica št. 2

Podružnice v Spljetu, Celoveu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

: R. Z. Z. O. Z. :

izvršuje vsa v tiskarsko
in litografsko stroko spa-
dajoča dela najsolidneje
: in po zmernih cenah. :

Frančiškanska ul. št. 8.

Frančiškanska ul. št. 8.